

Mødet den 19. Juli 1932.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Holst-Knudsen, Vald. Kloster, K. Moustén, J. Perregaard, Vald. Pedersen, og Anna Petersen.

1. (J. Nr. 285—1932). Indstilling angaaende Loven af 23. Juni om ekstraordinær Hjælp til Arbejdsløse.

Følgende Indstilling forelæa:

»Det indstilles herved til Aarhus Byraad, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af Aarhus Byraads Forsørgelsesudvalg og tre Medlemmer af den kommunale Hjælpekasses Forretningsudvalg til at administrere Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 om midlertidigt Statstilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse. Et foreløbig nedsat Udvalg, bestaaende af 3 Medlemmer af Hjælpekassens Forretningsudvalg (Jens Nielsen, L. Mikkelsen og Jens Jensen), Forsørgelsesudvalget (Leonhard Hansen, Rasmus Rasmussen og Christian Nielsen), samt Forsørgelsesinspektør N. Müller Larsen og Kontorchef ved Hjælpekassen A. Brendstrup, indstiller følgende til Byraadets Godkendelse:

Hjælpens Fastsættelse i hvert enkelt Tilfælde overdrages ovennævnte foreslaaede Udvalg. Kontrol og Udbetaling til Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløshedskasser overdrages disse Kasser i det Omfang, Byraadet maatte bestemme det. Som Vederlag herfor ydes der Kasserne et Beløb svarende til 2 % af den udbetalte Understøttelse. For Ikke-Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne og for Medlemmer af saadanne Kasser, som ikke selv foretager Kontrol og Udbetaling af Understøttelse, henlægges disse Funktioner til Amts-Arbejdsanvisningskontoret.

For Understøttelserne fastsættes følgende Takster:

- I. Til Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne:
 - a. Familieforsørgere uden Indtægt eller Formue faar den for den paagældende Arbejdsløshedskasse gældende Sats.
 - b. Ikke-Forsørgere: Understøttelsen andrager Kassens vedtægtsmæssige Sats dog ikke udover 18 Kr. ugentlig (3 Kr. daglig).
- II. Ikke-Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne.
 - a. Forsørgere tilstaaes den Understøttelse, som den paagældende vilde være berettiget til som Medlem af den Arbejdsløshedskasse, hvortil han maatte henføres, efter dennes laveste Sats, dog ikke over 18 Kr. ugentlig.
 - b. Ikke-Forsørgere tilstaaes 9 Kr. ugentlig. (1 Kr. 50 Øre daglig).

Som en Vejledning til Trangens Bedømmelse m. H. t. Hjælpens Maksimum, Indtægters Beregning m. v. foreslaaes følgende:

- I. For Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne:
 - a. Der fastsættes en Trangsgrense for Familien, hvorefter Understøttelsen ved even-

tuel Indtægt nedsættes efter følgende Regler:

Mand og Hustru 30 Kr. ugt.
Tillæg for hvert Barn under

18 Aar 2 - -

Mandens Indtægt fradrages fuldt ud.
Hustruens Indtægt ved Selverhverv tages i
Betragtning med den faktiske Indtægt
 $\div 25 \%$.

Eksempel:

Mand og Hustru	30 Kr. ugt.
+ 3 Børn à 2 Kr.....	6 - -
	36 Kr. ugt.

Hustruens Indtægt:

24 Kr. ugt. $\div 25 \%$ heraf 6,00
at fradrage

Rest...	18 - -
---------	--------

at udbetale i Understøttelse .. 18 Kr. ugt.
Det til Udbetaling kommende Beløb kan
dog ikke overstige den for Understøttelsen
fra Arbejdsløshedskasse gældende Sats.

b. For Ikke-Forsørgere fradrages Indtægten
fuldt ud.

II. Ikke-Medlemmer af Arbejdsløshedskasse:

a. Forsørgere:

Har Familien Indtægt, foretages samme
Beregning som for de organiserede For-
sørgere.

b. Ikke-Forsørgere: Indtægten fradrages fuldt
ud.«

B o r g m e s t e r e n erindrede om, at denne
Sag blev henvist til Budgetudvalget til videre
Forhandling. Man forhandlede saa med Hjælpe-
kassens Forretningsudvalg og blev enige om at
nedsætte et Udvalg bestaaende af Forsørgelses-
udvalgets Medlemmer og 3 Medlemmer af Hjælpe-

kassens Forretningsudvalg. Byraadet var jo den bevilgende Myndighed og skulde efter Loven have det afgørende Ord, og alle Ansøgninger om Hjælp skulde saa gaa gennem dette Udvalg, hvor Byraadet var repræsenteret ved Forsørgelsesudvalget. Det nedsatte Udvalg skulde fremkomme med et Forslag til Byraadet, og nogle Medlemmer gjorde en Rejse til København for at sætte sig ind i, hvorledes man der praktiserede Loven. Nu forelaa Udvalgets Indstilling, som ligeledes var tiltraadt af Budgetudvalget.

J. C h r. M ø l l e r udtalte, at som Indstillingen forelaa, var det nærmest en Fortolkningssag, og Vanskeligheden vilde derfor ligge i, at de to Sider indenfor Byraadet maaske vilde fortolke den noget forskelligt. Det gjaldt særlig Lovens § 3, hvor der tydeligt stod, at Understøttelsen ikke kan overstige, hvad den paagældends vilde kunne opnaa som Medlem af Arbejdsløshedskassen; men der var en Tilføjelse, som sagde, at Bestemmelsen kunde fraviges ved Sygdom, stor Forsørgerpligt og i særlige Tilfælde. De to første Bestemmelser var næppe vanskelige at fortolke, selv om man kunde se forskelligt paa, hvor mange Børn der skal være i Familien, før der kan tales om stor Forsørgerpligt. Nu havde Taleren hørt sige, at Afgørelsen ikke skal træffes af det nedsatte Udvalg, men af Hjelpekassen. Det stod der imidlertid ikke noget om i Loven, og i Cirkulæret fra Socialministeriet stod tværtimod, at det kun er selve Bevillingen og ikke Hjælpens Fastsættelse, der kan overlades til de enkelte Institutioner. Efter dette skulde altsaa Byraadet træffe Afgørelsen eller det Udvalg, som Byraadet nedsætter. Hvad »særlige Tilfælde« angaar, saa blev det fastslaaet i Rigsdagen, at det kun maatte dreje sig om

ganske særlige Tilfælde. Taksterne var givet i Loven, og det stod i Indstillingen; der stod ikke noget om, hvor længe Hjælpen kan ydes, men det maatte vel kunne ske, saa længe Loven gælder. Men det var i Virkeligheden en Aftale, at Understøttelsernes Størrelse skulde ikke alene behandles i Hjælpekassen, men i det Udvalg, der var nedsat sammen med Hjælpekassen. Taleren var derfor ikke saa glad ved, at det nu syntes at Hjælpekassen alene skal træffe Afgørelsen, særlig naar man saa paa, hvorledes denne tidligere havde fortolket de forskellige Love, og hvor meget Hjælpekassen allerede havde brugt i de 3 Maaneder siden 1. April, nemlig sammen med Krisehjælpen over $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Naar der var brugt saa stort et Beløb i de første 3 Maaneder, vilde det blive næsten katastrofalt for hele Aaret, saafremt denne Lov ikke var kommet. Det var fastslaaet i Loven, at de, der faar Hjælp efter denne Lov, ikke samtidig kan faa Hjælpekasseunderstøttelse, med mindre der forelaa ganske særlige Forhold; derfor var det rart, om der havde foreligget noget bestemt om disse særlige Tilfælde, selv om det maaske var vanskeligt. Taleren vilde meget henstille til det nedsatte Udvalg, at det fortolker Loven paa den rigtige Maade, saaledes at der ikke gives ekstra Hjælp udover, hvad Loven tillader, og hvor det er strengt paa-krævet. Tidligere var det saaledes, at Hjælpekassen supplerede Arbejdsløshedsunderstøttelsen op og gav Hjælp til Lys, Brændsel, Husleje, Beklædning o. lign., men det maatte bortfalde for dem, der faar Understøttelse i Henhold til denne Lov. Nu ankedes der ganske vist over, at de faar ikke nær lige meget i Understøttelse, idet der kan gives fra 2 Kr. til 4 Kr. daglig. Man

maatte dog ikke glemme, at den, som havde forsikret sig for et større Beløb, var berettiget til at faa mere end den, som intet havde gjort for at sikre sig. Der fandtes en Paragraf i Loven, som siger, at der kan udføres Arbejde i Stedet for Understøttelse, og Taleren vilde meget henstille til Brolægningsudvalget, Skovudvalget og andre, at de har Opmærksomheden henvendt derpaa og anviser dem Arbejde, hvor det kan gøres; det var bedre end at give Understøttelse, og tilmed fik Kommunen $\frac{2}{5}$ af Arbejdslønnen refunderet. Det var vist rigtigt, at langt de fleste hellere vil have Arbejde end Understøttelse, men der fandtes sikkert en Del i Aarhus, som efterhaanden havde faaet Lediggangen kær og stadig havde levet paa Hjælpekasseunderstøttelse gennem flere Aar. Det var godt for saadanne, hvis de kunde komme til at arbejde, og det burde de forskellige Udvalg tage Hensyn til. En Kategori havde Taleren ikke meget tilovers for, nemlig Alimenterne; de maatte tage Ansvar af deres Handlinger, og man kunde ikke slaa det hen med at tale om Ungdomsforsyndelser. Saadanne burde i Almindelighed ikke have Understøttelse, bortset fra ganske enkelte Tilfælde, hvor de senere er blevet gift og har Familie; ugifte Alimenter burde i ingen Tilfælde have Hjælp efter denne Lov. Taleren vilde anbefale at tiltræde Indstillingen, men samtidig meget indskærpe, at der administreres strengt efter Loven.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at der var en Fejl i Indstillingen, idet der stod, at der gives 2 % til Kassererne; det skulde være »Kasserne.«

H. P. C h r i s t e n s e n vilde ogsaa anbefale Indstillingen. Fabrikant Møllers Bemærkninger

var en meget streng Fortolkning, som overhovedet ikke gav Adgang til nogen som helst Hjælp udover Lovens Bogstav. Men der var en Del Mennesker, som kun kunde faa en Hjælp af 12—18 Kr. om Ugen, og hvis de havde flere Børn og skal betale en ret stor Husleje, vilde de ikke kunne eksistere uden anden Hjælp. Man maatte foreløbig vedtage Forslaget og saa iøvrigt overlade til Hjælpekassen at fortolke § 3, som den finder forsvarligt, idet den selvfølgelig maatte rette sig efter Loven; saa kunde man se, hvorledes Forholdene udvikler sig. I København havde man foreløbig overladt til Hjælpekassen at administrere Loven i nogle Uger, og derefter ser man, hvorledes det gaar. Taleren syntes ikke, at Fabrikant Møllers meget strenge Fortolkning skulde staa uimodsaagt, for efter den kunde der overhovedet intet ydes udover Lovens Bestemmelser. Forhaabentlig kunde Byraadet vedtage det foreliggende Forslag, idet man samtidig gør Hjælpekassen opmærksom paa, at der maa administreres i Henhold til Loven og i Lovens Aand.

Chr. Nielsen havde troet, at Leonhard Hansen som Formand for det nedsatte Udvalg vilde have redegjort for de førte Forhandlinger, og hvad Forslaget drejede sig om. Taleren antog ikke, at alle i Byraadet var enig med Fabrikant Møller i hans Udtalelser, naar han paa Forhaand vil slaa fast, at de, der faar Understøttelse efter denne Lov, ikke kan faa noget som helst andet. Loven betød vel nok en Indskrænkning af Hjælpekasseunderstøttelsen, og i enkelte Tilfælde kunde det maaske ogsaa blive Følgen. Men det skulde dog nævnes, at der var Forsørgere, som kun kunde faa 12 Kr. om Ugen i Understøttelse; de

maatte i Husleje betale ca. 30 Kr. og i Kontingent 14 Kr. om Maaneden, altsaa 44 Kr., hvorefter de fik 4 Kr. pr. Maaned at leve af. Saadanne var henvist til at søge til Hjælpekassen eller Fattigvæsenet. Angaaende Alimentanter, saa mente Taleren heller ikke, at der skal tages særligt Hensyn til dem; men hvis en Mand altid havde betalt sine Bidrag, og i en Arbejdsløshedsperiode ikke havde kunnet gøre dette, burde han ikke straffes derfor. Forsørgelsesudvalget havde taget det Standpunkt, at man hverken kan eller vil blande sig i Hjælpekassens Administration; det maa være Hjælpekassen, som afgør, hvor meget de skal have i Understøttelse, og det var næppe klogt af Byraadet at blande sig i dette Forhold.

Leonhard Hansen fandt, at det var en mærkelig Fremgangsmaade, der var brugt ved dette Møde, idet man her behandlede en Indstilling, som slet ikke var forelagt. Nu skulde Taleren som Formand for Udvalget ogsaa afholde sig derfra og ganske kort anbefale Forslaget. Taleren vilde dog slaa fast, at det nedsatte Udvalg intet vil have med Hjælpekassen at gøre eller beskæftige sig med en eneste Sats for Hjælpen, og det vilde ogsaa stride imod Loven om Hjælpekasser, hvis andre blandede sig i dens Arbejde. Byraadet var den bevilgende Myndighed og var Herre over, hvor mange Penge der skal bevilges, men det kunde ikke gribe forstyrrende ind i Hjælpekassens Arbejde. Loven fastslog, at Hjælpekassen skal yde Understøttelse i Tilfælde af Sygdom, stor Forsørgerpligt samt i særlige Tilfælde. Det sidste havde ogsaa hidtil fundet Sted, men de andre Tilfælde var først nu blevet lovfæstet. Taleren vilde ikke være med til at opfordre Hjælpekassen til at yde større Understøttelse

end hidtil; Loven var givet for at aflaste Hjælpekassens Byrder, og det var ogsaa Hensigten med Udvalgets Indstilling, hvor Kontrollen vilde foregaa udenfor Hjælpekassen; det var derfor unødvendigt at give Hjælpekassen Paalæg om ikke at rutte med Pengene, hvad den forøvrigt vist aldrig gjorde, for Kassens Udgifter skulde nok gaa ned efter denne Lov. Det var dog givet, at en Arbejdsmand med en Understøttelse af 12 Kr. om Ugen umuligt kunde klare sin Forsørgerpligt, selv om der slet ingen Børn var i Familien. Angaaende Fabrikant Møllers Henstilling om at give Arbejde i Stedet for Understøttelse, saa antog Taleren ikke, at der vilde blive sat Arbejde i Gang, der kunde virke generende for dem, der allerede er i Arbejde; det maatte i saa Fald være nyt Arbejde, som man ellers ikke havde tænkt at ville udføre i den nærmeste Fremtid. Taleren vilde ikke være med til at nægte Alimenter Understøttelse, hvis det er Folk, der har begaaet en Ungdomsforvildelse, men ellers har levet et hæderligt Liv uden at falde det offentlige til Byrde. Det var ikke rigtigt at nægte saadanne Folk enhver Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed og derved tvinge dem over paa Fattigvæsenet.

R a s m u s R a s m u s s e n havde af Forhandlingerne paa det tidligere Møde faaet det bestemte Indtryk, at det nedsatte Udvalg netop skal beskæftige sig med § 3, 3. Stk., saafremt der blev nogen Uenighed i Hjælpekassen, og saa vidt muligt sørge for at bilægge eventuelle Stridigheder. Dette Standpunkt var tidligere tiltraadt af hele Udvalget, men nu syntes Flertallet at have faaet en anden Opfattelse.

J. C h r. M ø l l e r hævdede, at der ikke i Loven stod noget om, at Hjælpekassen skal ad-

ministrere § 3, og heller ikke i Ministeriets Cirkulære; det var en Fortolkning af Leonhard Hansen, og hvis han havde udtalt dette saa bestemt paa det tidligere Møde med Hjælpekassen, vilde Taleren ikke have tiltraadt Forslaget. Ogsaa Hjælpekassens Formand erklærede paa det nævnte Møde, at han ikke kunde se, der var noget i Vejen for, at Hjælpekassen forhandlede med det nedsatte Udvalg. Man maatte altsaa senere have faaet den Opfattelse, at det er Hjælpekassen alene, der skal tage Bestemmelse om den særlige Hjælp. Efter dette vilde Forsørgelsesudvalget ikke faa meget med Sagen at gøre. Taleren kunde ikke dele Leonhard Hansens Syn paa Alimentanterne; de maatte tage Ansvar for deres Handlinger; det burde ikke uden videre udslettes. En Understøttelse paa 12 Kr. om Ugen var selvfølgelig ikke meget, men Forholdet var dog i Almindelighed ikke saa grelt, som Chr. Nielsen udtalte; der blev jo ogsaa ydet Hjælp til Kontingent o. lign. Naar Forsørgelsesudvalget nu ikke vilde have noget som helst med Sagen at gøre, kunde det heller ikke øve nogen Indflydelse paa Hjælpekassens Administration, og denne kunde da blot betale ud, saa meget den vilde. Men Taleren vilde understrege H. P. Christensens Henstilling til Hjælpekassen, at den maa handle efter Loven, og hvis Fortolkningen strider mod Loven, var der Adgang til at klage til højere Instanser. Men nu maatte man jo se, hvorledes det udvikler sig.

B o r g m e s t e r e n var glad ved, at man havde fulgt den Fremgangsmaade at nedsætte et Udvalg, for efter de faldne Udtalelser vilde der næppe i Byraadet være blevet Enighed om Sagen.

L e o n h a r d H a n s e n bemærkede, at Fabrikant Møller nu søgte at reducere Forsørgelses-

udvalgets Arbejde til intet, men hertil vilde Taleren dog sige, at der laa allerede ca. 4000 Ansøgninger, der skulde gennemgaas af Udvalget. Der var stadig det kedelige, at Forslaget ikke var blevet forelagt, ellers vilde man vide, at Hjælpens Fastsættelse overdrages til Kommunalbestyrelsen. Naar der var gaaet en Tid, skulde Taleren nok meddele, hvor meget Arbejde der har været med Sagen.

B o r g m e s t e r e n betonedes, at man var enige i Princippet, og da der ikke var stillet noget andet Forslag, betragtede Taleren det foreliggende som vedtaget.

Indstillingen vedtoges.

B o r g m e s t e r e n meddelte i Forbindelse med Forslaget, at der var indkommet en hel Del Anmodninger fra de forskellige Arbejdsløshedskasser om selv at maatte overtage Kontrollen. Der var allerede Ansøgninger fra 34 Kasser, hvoraf 17 tidligere har haft denne Ret. Taleren vilde henstille, at man bemyndiger det nedsatte Udvalg til at afgøre dette Spørgsmaal.

J. C h r. M ø l l e r havde ikke noget derimod, men antog, at der fandtes nogle Kasser, som næppe egnede sig til at føre denne Kontrol.

L e o n h a r d H a n s e n svarede, at Udvalget gerne vilde paatage sig dette. I København gik man den Vej, at man anmodede Arbejdsløshedskasserne om at være Kommunalbestyrelsen behjælpelig med Arbejdet, men her syntes man at nære nogen Mistillid til disse Kasser, skønt ingen bedre end dem var i Stand til at øve en saadan Kontrol.

B o r g m e s t e r e n vilde saa lade tilføre Forhandlingsprotokollen, at det overlades til det

nedsatte Udvalg at træffe Bestemmelse om Kontrollens Udøvelse.

2. (J. Nr. 53—1932). Indstilling fra Brolægningssudvalget angaaende Licitationsstilbud paa Arbejdet ved Aaens Overbygning.

Følgende Indstilling forelaa:

»Idet man hermed fremsender de ved Licitationen den 12. ds. indkomne Tilbud paa Aaens Overbygning skal man indstille, at det billigste Tilbud paa Tunnelprojektet fra Ingeniør Erik Svendsen, Nykøbing F., approberes. Det er en Forudsætning, at Ingeniøren inden Byraadsmødet har stillet det fordrede Depositum. I modsat Fald indstilles det næstlaveste Tilbud fra Bodelsen & Sandager & Henrik Jensen.

Der er indhentet Tilbud dels paa den projekterede Strækning, dels paa det resterende Stykke hen til Christiansbroen, idet denne Del af Overbygningen vil have stor Betydning for den forventede voksende Trafik ad Christiansgade til Frederiksballe. Som bekendt blev Tilskudet fra Motorfonden formindsket med 50000 Kr. under Hensyn til, at man ikke overdækkede hele Strækningen, hvilket var forudsat fra Overinspektørens Side. Man har afæsket denne en Udtalelse om Muligheden for at faa noget mere af det tilsagte Tilskud paa 245000 Kr., men ifølge vedlagte Skrivelse af 11. ds. gøres et yderligere Tilskud afhængig af, at hele Strækningen overdækkes.

Da Udvalget formener, at det baade trafikmæssig set og med Hensyn til det økonomiske mest fordelagtige for Kommunen vil være at fuldføre Overdækningen helt til Christiansbroen med det samme, indstiller man samtidig dette til Byraadets Approbation, idet be-

mærkes, at hele Arbejdet vil kunne holdes indenfor den oprindelige Overslagssum 491000 Kr.»

A n d r. B i t s c h forelagde Indstillingen og anbefalede at overbygge hele Strækningen til Christiansbroen, idet det vil være det mest fordelagtige, ogsaa fordi 50000 Kr. var en uforholds mæssig stor Nedskæring af Statens Tilskud. Udvalget havde haft Møde med Ingeniør Svendsen, som havde indgivet det billigste Tilbud, men han erklærede at have begaaet nogle Regnefejl og ønskede ikke at overtage Arbejdet, hvorfor Udvalget indstillede at overdrage dette til der næstlaveste.

Indstillingen vedtoges saaledes, at Arbejdet overdrages til Firmaet Bodelsen & Sandager & Henrik Jensen.

3. (J. Nr. 315—1932). Licitation over Levering af Staalvinduer og udvendige Døre til Folkebiblioteket.

Udvalget indstiller at overdrage Leveringen til Aarhus Maskinfabrik for 22841 Kr.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at det billigste Tilbud var paa engelsk Fabrikat til 20300 Kr., men Udvalget havde ment at burde give den højere Pris for at faa dansk Arbejde.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 20^b—1932). Bortgivelse af en Portion af Kancelliraad Nors og Hustrus Legat.

Tildeltes Ane Kjerstine Rasmussen.

5. (J. Nr. 31^a—1932). Indstilling fra Belysningsudvalget om Levering af Fjernopvarmning til Ejendommen Parkalle Nr. 7.

Kontrakten godkendtes.

6. (J. Nr. 302—1932). Ansøgning om Studiehjælp fra to Studenter fra Marselisborg Skole.

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Idet Skoleudvalget hermed fremsender 2 Ansøgninger om Studiehjælp fra Studenter, dimitterede fra Marselisborg Skole, indstiller man til det ærede Byraad, at der bevilges Willy Tage Borch, Østergade 4, en Understøttelse af 60 Kr. maanedlig i 18 Maaneder paa de sædvanlige Betingelser.

Derimod mener man ikke at kunne anbefale Ansøgning fra Jens Erik Holm Petersen, Marselisborg Allé 24.«

J. C h r. M ø l l e r kunde ikke stemme for Udvalgets Forslag. Der blev i sin Tid truffet en Overenskomst om, at man kunde gaa med til en saadan Understøttelse, naar vedkommende havde taget sin Eksamen med Udmærkelse; et Par Gange var man gaaef ned til et stort mgX, men nu indstillede man en Mand med mg, og det var imod alle Aftaler. Den anden Ansøger havde en meget større Eksamen, tæt ved Udmærkelse, men han blev forbigaaet; det saa ogsaa noget mærkeligt ud.

B o r g m e s t e r e n mente, at hvis der engang var blevet Enighed om en saadan Sag, kunde det kun gælde for en enkelt Byraadsperiode. Men Taleren vilde udsætte Sagen, da ingen af Skoleudvalgets Medlemmer var til Stede.

S t e c k e r - C h r i s t e n s e n gjorde opmærksom paa, at der i Fjor var Tale om at faa undersøgt, om de Folk, der havde faaet Studielaan, var saaledes stillet, at de kunde betale noget tilbage af Laanet.

B o r g m e s t e r e n svarede, at det blev oplyst i Fjor, at ingen havde betalt noget tilbage eller var saaledes stillet, at de kunde gøre det.

Sagen udsattes.

7. (J. Nr. 300—1932). Andragende fra Overlærer Chr. V. Stilling om Afsked med Pension fra 1. Oktober 1932.

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 301—1932). Andragende fra Lærerinde Frk. Kirsten Tove Jensen om Afsked med Pension fra 1. Oktober 1932.

H. P. Christensen foreslog at tiltræde Ansøgningen om Afsked, men lade Kommunebogholderen se nærmere paa Udregningen af Pensionen; denne var nemlig større end normalt, men muligvis skulde hun afskediges i Henhold til Tuberkuloseloven.

Anbefaledes.

9. (J. Nr. 12¹⁹—1932). Indstilling angaaende Til-
deling af Aldersrente.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 12¹⁸—1932). Indstilling angaaende Bevil-
ling af personligt Tiliæg til Aldersrentenydere.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 12¹⁶⁻¹⁷—1932). Indstillinger angaaende Til-
deling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingerne vedtoges.

12. (J. Nr. 316—1932). Andragende fra Slagtermester Axel Petersen om gratis Udstedelse af Borger-
skab.

Borgmesteren oplyste, at Andrageren mente at have betalt Borgerskab i 1919 i Fuld-
mægtig Forums Tid, men det var ikke blevet
noteret, og nu var del bortkommet, hvorfor han
nu androg om Fritagelse for at betale paany.

J. Chr. Møller mente, det var farligt at
gaa med dertil, naar han ikke havde noget som
helst Bevis for at have betalt; saa kunde enhver
komme at sige det samme.

Kunde ikke bevilges.

13. B o r g m e s t e r e n meddelte, at Ligningskommissionen skulde have Delegeretmøde i København i August Maaned og anmodede om at faa bevilget et Beløb hertil. I 1930 bevilgedes 500 Kr.

500 Kr. bevilgedes.

14. Det vedtoges foreløbig, at Byraadet afholder sin Udflugt Torsdag den 11. August.
-